

Umhverfisnefnd Alþingis
Alþingi
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 125/1324
komudagur 29. 3. 2000

Reykjavík 26. mars 2000
Tilv.: 003-101 JGO

Efni: Frumvarp til laga um mat á umhverfisáhrifum, 386. mál

Vísað er til bréfs umhverfisnefndar Alþingis, dags. 28. febrúar sl. þar sem óskað er eftir álit á frumvarpi til laga um mat á umhverfisáhrifum (386. mál).

Náttúrufræðistofnun Íslands fagnar því að fram sé komið frumvarp til nýrra laga um mat á umhverfisáhrifum framkvæmda. Tímabært var orðið að endurskoða gildandi lög í ljósi reynslunnar og breyttra viðhorfa. Stofnunin telur að frumvarpið feli í sér margvíslegar bætur á gildandi lögum, en ýmis atriði megi og ætti að færa til betri vegar. Eftirfarandi eru helstu athugasemdir hennar við frumvarpið.

1. grein

Greinin er að stofni til sú sama og í gildandi lögum, en ítarlegri. Meginbreytingin frá gildandi lögum felst í nýrri skilgreiningu á hugtakinu "umtalsverð umhverfisáhrif" (sjá 3. gr. frv. um skilgreiningar), en með henni er markmið laganna skert verulega frá því sem áður var.

Í gildandi lögum er markmiðið að fram fari mat á umhverfisáhrifum framkvæmda, *sem kunna að hafa í för með sér umtalsverð áhrif á umhverfið*. Samkvæmt frumvarpinu verður markmið nýrra laga hins vegar að fram fari mat á umhverfisáhrifum framkvæmda, *sem kunna að hafa í för með sér veruleg óafturkræf neikvæð umhverfisáhrif eða veruleg spjöll á umhverfinu sem ekki er hægt að fyrirbyggja með mótvægisáðgerðum*. Það er alveg ljóst að hér er verið að leggja til verulega breytingu á markmiði gildandi laga um mat á umhverfisáhrifum.

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að þessi breyting stangist ekki aðeins á við tilskipun Evrópusambandsins nr. 97/11/EB heldur einnig á við ýmsa alþjóðlega samninga á sviði umhverfismála, sem Ísland á aðild að og ber að fylgja (sjá athugasemd við 3. gr. frv.). Stofnunin telur einnig að þessi breyting geri það að verkum að mjög erfitt verður að framfylgja lögnum (sjá athugasemd við 6. gr. frv.).

2. grein

Til bóta er að allur vafi er af tekinn um gildissvið laganna með þessari grein, en grein um gildissvið vantar í gildandi lög.

Í athugasemdum við greinina í greinargerð með frumvarpinu (bls. 20) er fullyrt að gildandi lög nái ekki yfir framkvæmdir utan stórstraumsfjöru! Hvergi kemur fram

hvaðan frumvarpshöfundar hafi þessa vitneskju sína, en þetta takmarkaða gildissvið kemur hvergi fram í lögnum. Þvert á móti ná þau til hafna (5. gr., 10. liður laganna), sem væntanlega ná út fyrir stórstraumsfjöromörk. Einnig þótti ástæða til að taka fram í 5. gr. laganna (4. liður) að ákvæði um efnistöku nái einungis til efnisnáms á landi. Í reglugerð laganna nr. 179/1994 er m. a. fjallað um veiðar botndýra á grunnsævi, eldi sjávarlífvera /kvíaelði í sjó) og þang og þangskurð. Fleira mætti nefna sem sýnir vel að löggin áttu að ná út fyrir stórstraumsfjöru, enda hljóta lög að ná til allrar lögsögu ef annað er ekki tekið fram.

Þetta atriði er gert að umtalsefni hér vegna þess að umhverfisráðuneytið er nú í annað sinn á stuttum tíma að viðra þann einkennilega skilning að lög sem hafa ekki sérstaka grein um gildissvið nái ekki til sjávar, jafnvel ekki lög sem fjalla um náttúru landsins! Mörg eldri lög hafa ekki slíka grein um gildissvið og er því mjög varasamt að mati Náttúrufræðistofnunar Íslands að taka þennan pól í hæðina. Minna má á að Ísland hefur lýst því yfir að ýmsum ákvæðum um sjóinn í alþjóðlegum samningum sé fullnægt hér á landi með vísun til laga sem ekki hafa sérstaka grein um gildissvið. Slíkar yfirlýsingar hafa verið bornar fram á Alþingi án athugasemda.

Lagt er til að umhverfisnefnd taki með einhverjum hætti afstöðu til þess hvort 2. gr. frumvarpsins feli í sér verulega breytt gildissvið eða hvort hún taki aðeins af allan vafa um gildissviðið og skýri það.

3. grein

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að skilgreina ætti hugtakið "verndarsvæði" í þessari grein frumvarpsins. Þetta hugtak er mikið notað í viðaukum án útskýringar, sem valdið getur deilum um framkvæmd nýrra laga. Í viðaukunum er einnig notað hugtakið "náttúruverndarsvæði", sem gefur í skyn að þar sé um annarskonar verndarsvæði að ræða. Hugtakið "náttúruverndarsvæði" á stoð í lögum um náttúruvernd (nr. 44/1999). Jafnframt ætti að skilgreina hugtakið "válisti".

Stofnunin telur að bæta þurfi orðinu "jarðmyndanir" í skilgreiningu á hugtakinu "umhverfi" (j-liður 3. gr. frv.) til samræmis við 9. gr. frumvarpsins og lög um náttúruvernd (nr. 44/1999). Orðinu mætti skjóta inn á eftir orðinu "veðurfar".

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að skilgreiningin á hugtakinu "umtalsverð umhverfisáhrif" (l-liður 3. gr. frv.) sé andstæð tilskipun Evrópusambandsins nr. 97/11/EB og alþjóðlegri notkun hugtaksins. Stofnunin telur að með þessari nýju skilgreiningu sé verið að skerða gildissvið laganna verulega (sjá athugasemd við 1. gr. frv.) og búa svo um hnúta að mjög erfitt verður að framfylgja þeim (sjá athugasemd við 6. gr. frv.).

Í athugasemd við greinina í greinargerð frumvarpsins segir: "Við skilgreiningar á þeim hugtökum sem koma fram í frumvarpinu hefur verið stuðst við skýringar í tilskipun 85/337/EBE og 97/11/EB." Í þessum tilskipunum er hvergi að finna fót fyrir þessari þröngu skilgreiningu sem sett er fram í 3. gr. frumvarpsins. Í báðum þessum tilskipunum er talað um "significant effects on the environment" eða "significant impact" án frekari útlistunar á þessum orðum. Hafa ber í huga að slík áhrif geta verið bæði til góðs og ills og að matsferlið er hannað til að draga slík áhrif fram og meta þau.

Í greinargerð frumvarpsins kemur fram (bls. 15) að í Ríó-samningnum um líffræðilega fjölbreytni sé "meðal annars fjallað um skyldu aðildarríkja til að krefjast mats á umhverfisáhrifum framkvæmda sem líklegar eru til að hafa veruleg, skaðleg áhrif á líffræðilega fjölbreytni." Í Ríó-samningnum er talað um "significant adverse

effects on biological diversity" með þeim skilningi að átt sé við áhrif sem eru andstæð ("adverse") markmiðum samningsins um vernd og sjálfbæra nýtingu. Ekki eru notuð orð eins og "damaging" eða "detrimental" eins og skilja mætti af íslensku þýðingunni. (Undirritaður var einn af aðalfulltrúum Íslands í undirbúningi Ríó-ráðstefnunnar og á henni og sá m.a. um málefni er luttu að þessum samningi). Ekki er vitað til þess að nokkur þjóð hafi skilgreint hugtakið jafn þröngt og hér er lagt til og efast er um að standist alþjóðlegar samþykktir.

Lagt er til að skilgreiningin á hugtakinu "umtalsverð umhverfisáhrif" verði felld brott eða að henni verði breytt þannig að hún nái til allra verulegra áhrifa á umhverfi.

5. grein

Náttúrufræðistofnun Íslands telur 2. mgr. 5. gr. frv. til verulegra bóta. Mikilvægt er að framkvæmdir á sama svæði sem haft geta veruleg umhverfisáhrif í för með sér séu metnar saman. Með því má koma í veg fyrir skaðleg áhrif eins og mörg dæmi sanna. Minna má t. d. á þann vanda sem skapast þegar fiskeldisstöðvum er raðað við sömu ána og heildaráhrif þeirra ekki metin (líkt og gerðist við Varmá í Ölfusi). Það er mat stofnunarinnar að hér hefði átt að kveða fastar að orði þannig að skylt verði að meta slíkar framkvæmdir saman.

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að bæta eigi við nýrri málsgrein í 5. gr. frumvarpsins sem segði efnislega að meta eigi saman framkvæmdir sem háðar eru hver annarri þótt þær séu ekki á sama svæði (dæmi: virkjun, raflína, stóriðjuver, vegagerð og höfn).

Í 3. mgr. 5. gr. frv. er ráðherra veitt heimild til að ákveða að tiltekna framkvæmdir séu ekki háðar mati á umhverfisáhrifum samkvæmt lögum. Þessi mgr. virðist vera í samræmi við 2. gr., 3. lið tilskipunar Evrópusambandsins nr. 97/11/EB þótt orðalag sé með nokkuð öðrum hætti. Þannig segir t. d. í tilskipuninni að um sé að ræða undantekningar ("in exceptional cases, exempt a specific project in whole or in part from the provisions laid down in this Directive."), sem eiga við einstaka ("specific") framkvæmd hverju sinni. Í frumvarpinu er hins vegar nokkuð opin heimild og ekki skýrt hvort um sé að ræða eina framkvæmd hverju sinni eða framkvæmdaflokk. Orðalag mætti vera skýrara.

Einnig er óljóst hvað átt er við með orðunum "annars konar mat" og "fari fram með öðrum hætti" í 3. mgr. 5. gr. frv., en auðvelt ætti að vera að bæta þennan texta þannig að ljóst verði við hvað er átt.

Þrátt fyrir góðan vilja og nokkra yfirlegu hefur starfsmönnum Náttúrufræðistofnunar Íslands ekki tekist að fá botn í 4. mgr. 5. gr. frv. og verður því ekki um hana fjallað hér.

6. grein

Í þessari grein er fjallað um framkvæmdir sem kunna að vera háðar mati á umhverfisáhrifum. Vísað er til lista yfir framkvæmdir í viðauka 2 og sagt skylt að tilkynna Skipulagsstofnun ef fyrirhugað er að ráðast í framkvæmd sem upp er talin í viðaukanum (2. mgr. 6. gr. frv.). Innan 4 vikna frá tilkynningu skal Skipulagsstofnun ákveða hvort viðkomandi framkvæmd hafi í för með sér "veruleg, óafturkræf neikvæð umhverfisáhrif eða veruleg spjöll á umhverfinu sem ekki er hægt að fyrirbyggja með mótþægisáðgerðum" og tilkynna hvort hún er háð mati vegna þess (sbr. skilgreiningu

á "umtalsverðum umhverfisáhrifum" í 1-lið 3. gr. frv.). Vandséð er hvernig Skipulagsstofnun geti ákveðið þetta án þess að ráðast í umfangsmikið mat á umhverfisáhrifum viðkomandi framkvæmdar og kanna til hvaða mótvægisáðgerða megi grípa. Við ákvörðun sína "skal Skipulagsstofnun fara eftir viðmiðum í 3. viðauka..." (2. mgr. 6. gr. frv.), sem þýðir að hún kemst ekki hjá því að ráðast í umfangsmikla vinnu til að meta hvort framkvæmdin hafi í för með sér veruleg óafturkræf neikvæð áhrif. Vandséð er hvernig stofnunin á að framkvæma slíkt mat á 3 – 4 vikum og líklegt má telja að flest ef ekki öll slík mál verði afgreidd með þeim hætti að framkvæmd verði undanþegin mati.

Úr þessum vanda sem hér er lýst verður leyst með því að breyta skilgreiningunni á hugtakinu "umtalsverð umhverfisáhrif" (sjá athugasemdir við 1. gr. og 3. gr. frv.). Annar kostur er að fella greinina brott ásamt viðauka 2.

7. grein

Lagt er til að við síðasta málslið greinarinnar bætist: "...og annarra eftir eðli máls hverju sinni", til samræmis við 6. gr. frumvarpsins.

8. grein

Í 1. mgr. er kveðið á um þá skyldu framkvæmdaraðila að leggja fram tillögu að matsáætlun eins snemma á undirbúningsstigi framkvæmdar og kostur er. Rakið er í málsgreininni hvaða efnisatriði skuli vera í tillögunni og er það gert með nokkuð skýrum hætti. Undantekning frá því er næst síðasti málsliðurinn: "*Þar skal og vera áætlun um á hvaða þætti framkvæmdarinnar og umhverfis lögð verði áhersla, hvaða gögn liggi fyrir og áætlun um kynningu og samráð*". Erfitt er að skilja hvað átt er við með "áætlun um á hvaða þætti framkvæmdar og umhverfis lögð verði áhersla". Hvað þarf framkvæmdaðili að gera til að uppfylla þetta ákvæði? Einnig er óljóst hvað átt er við með orðunum "hvaða gögn liggi fyrir". Er átt við að framkvæmdaraðili leggi fram lista yfir þau gögn sem til eru eða áætlun um þau gögn sem hann hyggst afla við gerð matsskýrslu?

Náttúrufræðistofnun Íslands telur mjög brýnt að þessi málsgrein verði skýr og að fram komi hvaða lágmarkskröfur eru gerðar um gögn, gæði gagna og annarra upplýsinga í matsferlinu sjálfu þannig að framkvæmdaraðili geti gert trúverðuga og raunhæfa matsáætlun snemma á undirbúningsstigi framkvæmdar. Í skilgreiningu á hugtakinu "matsskýrsla" (f-liður 3. gr. frv.) kemur fram að í henni skuli vera krafa um lágmarksgögn, en ekki er kveðið á um það í 1. mgr. 8. gr. frv. þar sem sú krafa á heima (sbr. 1. mgr. 9. gr. frv.). Kveða ætti á um þá skyldu ráðherra að setja í reglugerð ákvæði um hvaða gögn skuli að lágmarki leggja fram í matsskýrslu og um lágmarksgæði þeirra gagna og flokka kröfurnar eftir eðli framkvæmda. Reynsla undanfarinna ára sýnir mjög vel þörfina fyrir slíkar lágmarksreglur og nauðsyn þess að þær séu í samræmi við þær kröfur sem gerðar eru um gögn fyrir gerð skipulagsáætlana og mat á náttúruverndargildi.

Í mörgum tilvikum eru töluverð umhverfisspjöll fylgjandi undirbúningsrannsóknum framkvæmda, sem ráðist er í án leyfis til framkvæmda skv. 3. gr. frumvarpsins. Þessar undirbúningsrannsóknir eru oft dýrar og þegar kemur að gerð matsáætlunar eða matsskýrslu eru aðstæður með þeim hætti að erfitt er að hafna viðkomandi framkvæmd. Spjöll hafa verið unnin og of miklum peningum verið eytt til að hætta við framkvæmdina. Slíkar framkvæmdir þyrftu að fara í einhverskonar forstigsmat áður en ráðist er í umfangsmiklar undirbúningsrannsóknir, en í

frumvarpinu er ekki gert ráð fyrir slíkri málsmeðferð. Úr því þyrfti að bæta með einhverjum hætti.

9. grein

Fram ætti einnig að koma með skýrum hætti að viðauki 3 eigi við um allar framkvæmdir sem fara í mat á umhverfisáhrifum, en ekki aðeins þær sem tilgreindar eru í viðauka 2 (sbr. 6. gr. frv.).

11. grein

Samkvæmt c-lið 2. mgr. 11. gr. frv. verður ekki heimilt að leggjast gegn viðkomandi framkvæmd í úrskurði Skipulagsstofnunar nema hún hafi "veruleg óafturkræf neikvæð umhverfisáhrif" eða hafi í för með sér "veruleg spjöll á umhverfinu sem ekki er hægt að fyrirbyggja með mótvægisáðgerðum" (sbr. 3. gr. frv.). Náttúrufræðistofnun Íslands telur nauðsynlegt að þetta nýja hugtak "veruleg óafturkræf neikvæð áhrif" verði skilgreint eigi að lögfesta það. Skipulagsstofnun þarf að hafa á hreinu hvað er að vera verulega óafturkræfur neikvæður eigi hún að úrskurða á grundvelli þess.

Í 7. mgr. 11. gr. frv. segir: "Hefjist framkvæmdir ekki innan tíu ára frá úrskurði Skipulagsstofnunar skal stofnunin ákvarða hvort mat á umhverfisáhrifum hinnar fyrirhuguðu framkvæmdar skuli fara fram að nýju." Frestur þessi er allt of langur að mati Náttúrufræðistofnunar Íslands. Nýrra og betri gagna er aflað á hverju ári um náttúru og þjóðfélag, ný vitneskja sköpuð og viðhorf að breytast. Lagt er til að frestur þessi verði þrjú til fimm ár í stað tíu ára.

Framkvæmdir sem krefjast margra ára undirbúningsrannsókna ættu að fara í einhverskonar forstigsmat, sbr. athugasemd við 8. gr. hér að framan, í stað þess að byggja á tíu ára leyfum.

14. grein

Fyrir hefur komið að Skipulagsstofnun þarf að leita eftir sérfræðiáliti á matsskýrslu frá öðrum en lögbundnum umsagnaraðilum. Fram þarf að koma hver greiða skuli fyrir slík sérfræðiálit, Skipulagsstofnun eða framkvæmdaraðili.

15. grein

Í 2. mgr. 15. gr. frv. er kveðið á um að vinna megi matsáætlun í samráði við starfsleyfisveitanda þegar það á við þannig að á sama tíma verði unnið að gerð matsskýrslu og starfsleyfis. Eðli máls samkvæmt þurfa starfsleyfi að taka fullt tillit til niðurstöðu úr mati á umhverfisáhrifum framkvæmda. Nauðsynlegt þykir að kveða skýrt á um að svo skuli gert þannig að ekki fari á milli mála að hér sé ekki um alveg samhliða ferla að ræða.

16. grein

Í athugasemd við 16. gr. í greinargerð frumvarpsins segir að greinin sé efnislega samhljóða sambærilegu ákvæði gildandi laga. Í 13. gr. gildandi laga um mat á umhverfisáhrifum segir að leyfisveitandi skuli "taka fullt tillit" til úrskurðar. Í 16. gr. frumvarpsins segir hins vegar að leyfisveitandi skuli "taka tillit" til hans. Nýja ákvæðið er ekki efnislega samhljóða því gamla að mati Náttúrufræðistofnunar Íslands og mun veikara. Lagt er til að gamla ákvæðið standi óbreytt.

Ákvæði I til bráðabirgða

Náttúrufræðistofnun Íslands leggur til að þetta ákvæði verði fellt brott með vísun til þess að sex ár eru liðin frá því að lög um mat á umhverfisáhrifum tóku gildi. Viðhorf eru mikið breytt til umhverfismála og kröfur meiri nú en þegar leyfi voru áður veitt fyrir framkvæmdum. Erfitt er að finna rök fyrir því að meira en sex ára gömul leyfi skuli standa óhögguð þegar viðkomandi leyfishafar hafa ekki séð ástæðu síðustu árin til að ráðast í framkvæmdir. Í athugasemd við ákvæðið í greinargerð með frumvarpinu eru engin rök sett fram fyrir undanþágunni, aðeins sagt að "hæfilegt" þyki að fresturinn verði sjö og hálf ár í stað sex ára!

1. viðauki

- **liður 2 ii** Lagt er til að allar vatnsorkuvirkjanir verði háðar mati á umhverfisáhrifum hvort sem uppsett rafafli verður meira eða minna en 10 MW. Minni virkjanir geta valdið verulegum umhverfisspjöllum og vandséð er hvers vegna þær skuli ekki fara í mat líkt og hinar stærri. Hafa þarf í huga að minni virkjunum mun áreiðanlega fjölga verulega á næstu árum.
- **liður 9** Lagt er til að ákvæði gildandi laga um matsskyldu flugvalla verði óbreytt enda hafa flugvellir mikil áhrif á landnotkun og umhverfi óháð lengd flugbrauta.
- **liður 10** Lagt er til að ákvæði gildandi laga um matsskyldu nýrra vega verði óbreytt. Vegagerð getur haft veruleg umhverfisáhrif í för með sér óháð lengd þess vegar sem verið er að leggja hverju sinni. Reynsla undanfarinna ára sýnir vel að komið hefur verið í veg fyrir margvísleg umhverfisspjöll með því að meta fyrirfram umhverfisáhrif vega sem aðeins hafa verið fáir km að lengd og færa þá til í landi. Lengd vega segir afskaplega lítið um þau spjöll sem vegagerð getur valdið, máli skiptir um hvaða land vegurinn fer.
- **liður 11** Lagt er til að allar hafnir verði matsskyldar, sbr. ákvæði um strandsvæði í viðauka 3 í tilskipun Evrópusambandsins nr. 97/11/EB.
- **liður 14** Spurning er sett við takmarkið "30 milljónir rúmmetra á ári". Um er að ræða 1 rúmmetra á sekúndu, sem er ansi mikið magn.
- **liður 19** Lagt er til að stærðarmörk taki mið af þeim reglum sem gilda á hinum Norðurlöndunum.
- m en ekki stærðarmörkum Evrópusambandsins, sem sett eru með hliðsjón af náttúrulegum aðstæðum í Mið- og Suður-Evrópu (niðurbrot úrgangs, sem m.a. er háð hitastigi).
- **liður 21** Lagt er til að stærðarmörkum verði breytt þannig að efnistaka verði matsskyld ef áætlað er að hún raski 10.000 fermetra stóru svæði eða stærra eða er 50.000 rúmmetrar eða meiri. Einnig efnistaka þar sem fleiri en einn efnistökuastaður ná til samans yfir 10.000 fermetra stórt svæði eða stærra, samanlögð efnistaka er 50.000 rúmmetrar eða meiri eða þar sem vinnslutími er áætlaður fimm ár eða lengri. Hafa ber í huga að skipulagslítil efnistaka er eitt af stærstu umhverfisvandamálum hér á landi.

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að bæta eigi við upptalninguna í viðauka 1 allri nýskógrækt á 20 ha svæði eða stærra og öllum stærri uppgræðsluverkefnum. Jafnframt allri nýskógrækt og uppgræðsluverkefnum á náttúruverndarsvæðum. Hafa ber í huga að fram hafa verið settar áætlanir um að breyta mestöllu lífríki landsins á láglandi með skógræktarframkvæmdum, sem byggja að verulegu leyti á

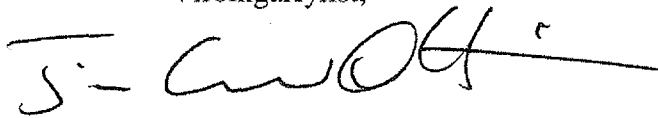
framandi tegundum í íslenskri náttúru. Slíkar stórbreytingar á náttúru væru óhugsandi í öðrum Evrópuríkjum og væntanlega í heiminum öllum, enda brjóta þær í bága við alþjóðlega samninga svo sem Ríó-samninginn um líffræðilega fjölbreytni, Bernarsamninginn um vernd villtra dýra og plantna og lífsvæða í Evrópu og Ramsarsamninginn um vernd votlendis. Brýnt er að meta umhverfisáhrif þessara framkvæmda og áhættuna sem verið er að taka með tilliti til sjúkdómahættu og veðurfars.

Í lögum um landshlutaskógrækt er þess krafist að þessar framkvæmdir fari í mat á umhverfisáhrifum, en það ákvæði fellur niður ef gildandi lög um mat á umhverfisáhrifum falla úr gildi og ekki er kveðið á um slíkt mat í nýjum lögum. Kveða þarf sérstaklega á um í frumvarpi þessu (í viðauka 1) að setja skuli áætlanir um landshlutaskógrækt í mat á umhverfisáhrifum áður en ráðist verður í framkvæmdir (sjá ákvæði til bráðabirgða í lögum um landshlutaskógrækt).

2. viðauki

Náttúrufræðistofnun Íslands telur að í viðauka 2 hefði átt að telja framkvæmdir upp án þess að tilgreina stærðarmörk eða önnur viðmið svo sem staðsetningu. Engin rök eru sett fram fyrir því að Ísland gangi skemur á þessu sviði en ríki Evrópusambandsins, sem nota þennan viðauka án stærðarmarkna eða annarra viðmiða. Á það má einnig benda að þau stærðarmörk sem fram eru sett og aðrar viðmiðanir virðast valin af handahófi. Hvaða rök eru t. d. fyrir því að tilkynna þurfi skipulagsstofnun á grundvelli 6. gr. frumvarpsins um allar litlar sælgætisgerðir eða um alla lakkrísframleiðslu, en ekki um "ruðning á náttúrulegum skógi" sem er 9 ha að stærð? Hvers vegna þarf ekki að tilkynna um nýræktun skógar á 39 ha svæði, sem sannanlega breytir öllu lífríki á viðkomandi svæði? Náttúrufræðistofnun Íslands telur að fella eigi brott allar viðmiðanir varðandi stærðarmörk og staðsetningu úr viðauka 2.

Virðingarfyllst,

Jón Gunnar Ottósson
forstjóri

